

Sygn. akt III KO 99/19

POSTANOWIENIE

Dnia 26 września 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Waldemar Plóciennik

w sprawie **A.B.**

skazanego wyrokiem łącznym

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 26 września 2019 r.,

wniosku skazanego

o wznowienie postępowania zakończonych zarządzeniem sędziego Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 2 lipca 2019 r., sygn. akt II AKo (...),

na podstawie art. 545 § 3 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

1. odmówić przyjęcia wniosku wobec jego oczywistej bezzasadności,

2. zwolnić A.B. od kosztów postępowania wznowieniowego.

UZASADNIENIE

W dniu 28 maja 2019 r. w Sądzie Apelacyjnym w (...) zarejestrowane zostało w repertorium KO pismo skazanego A.B. jako wniosek o wznowienie postępowania karnego zakończonych prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w B., sygn. akt IV Ka (...). Zarządzeniem z dnia 11 czerwca 2019 r. potraktowano pismo skazanego jako sygnalizację o zaistnieniu przesłanek wznowienia postępowania z urzędu. Następnie, w dniu 2 lipca 2019 r., sędzia Sądu Apelacyjnego w (...) zarządził (sygn. akt II AKo (...)), by poinformować skazanego, że Sąd nie stwierdził w opisaney na wstępie sprawie wystąpienia uchybień

stanowiących bezwzględne przyczyny odwoławcze z art. 439 § 1 k.p.k., stanowiących także podstawę wznowienia postępowania z urzędu.

W dniu 23 sierpnia 2019 r. do Sądu Najwyższego wpłynęło pismo skazanego, w którym domaga się on wznowienia postępowania w sprawie II AKo (...) Sądu Apelacyjnego w (...). Z pisma tego wynika, że skarżący zarzuca, że w toku postępowania doszło do naruszenia przepisu postępowania, tj., art. 413 § 1 i 2 k.p.k. ponieważ „nie przeczytano wszystkich wyroków skazujących”, a nadto w sprawie o wydanie wyroku łącznego orzekł sąd niewłaściwy rzeczowo. W konsekwencji skarżący wniósł o „uchylenie wyroku łącznego i uniewinnienie go”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 545 § 3 k.p.k. sąd, orzekając jednoosobowo, odmawia przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania nie pochodzącego od podmiotu kwalifikowanego bez wzywania do usunięcia jego braków formalnych, jeżeli z treści wniosku, w szczególności odwołującego się do okoliczności, które były już rozpoznawane w postępowaniu o wznowienie postępowania, wynika jego oczywista bezzasadność.

Wniosek skazanego jest wadliwy formalnie, ponieważ nie został sporządzony i podpisany przez adwokata albo radcę prawnego (art. 545 § 2 k.p.k.) i nie został opłacony. Wzywanie skazanego do usunięcia tych braków było jednak zbędne, gdyż złożony przez niego wniosek jest oczywiście bezzasadny.

Po pierwsze, zgodnie z art. 540 § 1 k.p.k. wznowić można postępowanie zakończone prawomocnym orzeczeniem, rozstrzygającym o odpowiedzialności karnej. W przywołanej przez skazanego sprawie o sygnaturze akt II AKo (...) nie zapadło orzeczenie tylko zarządzenie i nie dotyczyło ono kwestii odpowiedzialności karnej, a braku podstaw do wznowienia postępowania karnego z urzędu.

Po drugie, jak wynika z treści pisma skazanego, przywoływane przez niego uchybienie może dotyczyć wyroku Sądu Okręgowego w B. w sprawie IV Ka (...), orzekającego jako sąd odwoławczy, lecz rzekoma obraza art. 413 k.p.k. nie mieści się w podstawach wznowieniowych wynikających z art. 540, 540a i b oraz art. 542 § 3 k.p.k. Warto również zauważyć, że sądem właściwym do ewentualnego rozpoznania takiego wniosku byłby Sąd Apelacyjny w (...).

Po trzecie, zagadnienie orzekania przez sąd niewłaściwy rzeczowo należy do przesłanek wymienionych w art. 439 § 1 k.p.k., a kwestią tą zajmował się już Sąd Apelacyjny w (...).

Kierując się powyższym orzeczono, jak na wstępie.

as